

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 41.

V Ljubljani, v torek 20. februvarija 1894.

Letnik XXII

Gorenjski pašniki.

I.

Kar je mlinar brez vode, to je kmetič brez živine. Volički pomagajo kmetu preobračati brazdo na polju, krave sladé mu žgance koruzne, da ne oteplje na jutro in večer le „krompirja“ v oblicah in tako redkega močnika, da se v zvrhani ribniški skledi vidi do dna. Mesa si v obče privoščiti itak le jeden sam dan v letu: v jutru velikonočne nedelje, popoldne božičnega praznika in na večer pustnega torka. Odkar je cena žitu toliko padla, da se po nekod poljedelcu komaj seme izplača, mora živina oblačiti in preživljati družino. Kedar pa davčni eksekutor potrka na vrata, tedaj mora navadno tele ali buša iz hleva. In za doté in druge večje potrebe kmet dela dolgove, ako je že izsekal svoj gozd do zadnje goli.

Res je in to obžalujemo, da je preveč že oblizala našega oratarja nemška kultura. Sramuje se irhastih hlač in prtenenih robač ter nosi drago raševino in tujo tkanino. Želéli bi mu v tem oziru več varčnosti in manj bahatosti. Vendar pa si večji del svoje reve in bede ni sam zakrivil. Potrebe se mu množé, a dohodki iz zemljišča in hleva se mu manjšajo. V vinorodni Dolenjski usiha glavni vir prihodkov, odkar trtna uš neusmiljeno uničuje vinsko trto. In z gorenjske strani ponavljajo se pritožbe, da živinorejci zgublajo iz lastne ali drugih krivde svoje planine in ob jednom večmesečno pašo za svojo živino.

Že od nekaj je bil naš Gorenjec imovitejši od Dolenjca ali Notranjca. Toda vzemite mu pašo, obnemogel je, kmetija je uničena. Posebno iz radovljiskega in kranjskega okraja so prihajale prošnje,

naj bi se merodajni krogi usmilili ubozege kmeta, ki si večkrat ne more in ne zna pomagati v svoji stiski, ker ne zna varovati svojih pravic, kolikor jih še ima. Skoraj vsi domači listi so se pečali s to zadevo ter izražali željo, naj se vsaj preiščejo te pritožbe, ali so istinite in resnične.

Največ skrbi dela gorenjskemu kmetu strogo izvrševanje gozdnega zakona, po katerem se morajo vse goličave zopet pogozditi. Ali kakor je ta zakon koristen in potreben, istotako more biti kmetu škodljiv in nadležen, če se ne tolmači in izvršuje v soglasju s kmetскими potrebami. Zakon velja za različne pokrajine, koder so drugačne razmere in potrebe, zato bi se moral izvajati v gotovih slučajih z milostjo in blagohotnostjo.

„Slovenec“ je lansko leto obširneje pojasnil in obrazložil pritožbe, ki se tičejo gozdnih razmer in paše na gorenjskih planinah. Članki niso bili skovani v vredništvu, temveč pisala jih je oseba, ki pozna kraj in razmere ter je imela priliko, poučiti se na lici mesta, da so pritožbe opravičene. Dotični članki niso namerjali ljudstva hujskati, ker vemo, da je ložje ogenj zanetiti, nego ga pogasiti, in smo tudi prepričani, da bi tako hujskanje imelo le slabe nasledke. Le opozoriti smo hoteli visoko deželno vlado, da resno in strogo preišče, ali in v koliko so opravičene te pritožbe, in da odstrani vzroke nezadovoljnosti dotičnih živinorejcev, ki iščejo le svojo pravico, če se jim krši od zasebnih podjetij.

V tem oziru tudi ne velja sklicevanje na naše pogoste opomine, naj kmetje varujejo svoje gozde in naj gosposka zabrani neusmiljeno in brezmiselno uničevanje mladega drevja po gorah in brdih. Kajti oboje je potrebno za kmeta, paša in gozd, in zato želimo v prid dežele in države, da se varujejo vre-

jene pašniške pravice in gozdovi, oboje pa v so glasju umnega gospodarstva.

Kdor je namreč kedaj v letih otroških „svinjko gonil“ na paši, pač ne more trditi, da se pase živina ob mabu pod smrekami ali ob suhem listju v hrastovem gozdu. Istotako ne more nihče trditi, da je ljudstvo nahujskano, ako zahteva svoje pašniške pravice, katere so se jim priznale vsled pogodbe z lastniki planin, osobito na takem svetu, kjer ni in ne bode raslo družega, kakor bodeče trnje in pritlikave grmade. Slišijo se tudi mnoge pritožbe, da se živini zapirajo pota do pašnikov ali pa postavljajo ob potih takozvani „kravji bogovi“ z napisom: „Tu je radi pogozdovanja za pašo prepovedan svet.“ Do zdaj še nismo slišali, da bi krave znale brati, pastir pa tudi ne more vsacega živinčeta držati za rep, da mu ne uide na prepovedani svet. In če mu uide, potem se prične preiskava in živinorejec mora plačati občutljivo kazen.

Do se torej pritožbe preiščejo in vzroki pritožbe odstranijo, stavili so poslanci Povše, Klun, Pakiž, Dragoš, Ogorelec, Zitnik, Pfeifer, Stegnar in dr. Papež naslednji samostalni predlog: Vis. dež. zbor naj sklene:

„Deželnemu odboru se naroča, da pri visoki c. kr. vladi izposluje tako izvrševanje gozdnega zakona, da bodo do gozdne paše opravičeni živinorejci, osobito po Gorenjskem, mogli to pravico v resnici in vspešno izvrševati.“

Ta predlog je poslanec Povše v deželnem zboru dne 12. januarija obširno utemeljeval ter dokazoval, da se kmetom pri izvrševanju paše nagaja in gozdni zakon prestrogo tolmači.

V naslednjih člankih bodemo čitateljem podali kratek popis te razprave. I. Ž.

LISTEK

† Dr. Franjo Rački.

Iz Zagreba, 15. februvarija.

Franjo Rački se je rodil 25. novembra 1828 v Fužinab, v gorskem kotaru. Kakor večina naših najumnejših mož, bil je tudi on kmečkega roda. Stariši so mu bili precej premožni ter so poskrbeli za svojega sina, da se izšola. Ljudsko šolo je dovršil v rodnem mestu, a potem so ga dali stariši na daljne nauke na bližnjo Reko, kjer je zdelal prva dva gimnazijalna razreda (1839—42) z izvrstnim uspehom. Od tukaj pride na gimnazijo v Varaždin, kjer se je ravno tako dobro učil. Po dovršenih gimnazijalnih naukih je bil namenil oditi v Pešto učiti se filozofije, ali burno leto 1848 mu je pomešalo račune, in se je podal v Senj v bogoslovje. Kakor drugo mladež tako je obvezala tudi njega ljubezen do narodnega preporoda ter je bil posebno on ves oduševljen za narodni napredek. Že kot klerik je začel, sicer plaho in skromno najprej v „Katoliškem listu“ razprave moralnega teološkega sodržaja (prva razprava njegova je tiskana l. 1849 pod naslovom „Krščanstvo i čovječanstvo“), a kasneje v „Nevenu“ članke zabavno poučne, največ pa prirodoslovne.

Leta 1849 je bil poslan na dunajski Pazmaneum, kjer se je poleg bogoslovnih in modroslovnih nauk bavil prav reno z učenjem slovanskih in drugih jezikov, od tukaj je pisal že obširneje članke

večidel v „Katolički List“ historičnega in filozofskega sodržaja. Povrnivši se v Senj bil je dne 15. avgusta leta 1852 posvečen za mašnika, in ker je ravno takrat bilo izpražnjeno mesto profesorja fizike na tamošnji gimnaziji, prevzel je on to profesuro po nagovarjanju svojega posebnega dobrotnika in zaščitnika škofa Mirka Ožegovića. Kot profesor fizike je sestavil kratko razpravo o kanučnem nazivlju, ki je bilo tiskano v IX. knjigi časopisa „Kola“.

Ali škof Ožegović je bil Račkoga opredelil že v Pazmaneumu za profesorja na bogoslovnem zavodu, ter je samo čakal, da se izprazni koje mesto v višjem duhovnem odgojilišču pri sv. Avgustinu na Dunaju, kjer bi mogel Rački dovršiti svojo bogoslovno obrazbo. To se je zgodilo l. 1853.

Zadobivši l. 1855 doktorat povrne se Rački v Senj, da prevzame na tamošnjem škofovskem liceju stolico cerkvene zgodovine in kanoniškega prava, a razun tega, da bode tudi nadstojnik nauk v semenišču. Malo kasneje postane prisednik duhovnega stola in škofov fiskus.

Rački se je bavil z zgodovino že kot dijak ter je že na Dunaju začel zbirati izvore za zgodovino, posebno slovansko, a v Senju je začel zbirati gradivo za domačo zgodovino.

Tukaj je obelodanil Rački prvo svoje veče delo. Takrat se je razpravljalo po znamenitih učenjakih, kakor so bili Dobrovski, Safarik, Vostokov, Kopitar in dr. začeto vprašanje o početku krščanske slavenske prosvete, pa se je tudi Rački že na Dunaju zanimal

za to vprašanje. V Senju je napisal delo o sv. Cirilu in Metodu, ki je brez dvojbe do zdaj najtočneje delo izmed vseh drugih te vrste. Uvod v to delo pod naslovom: „Nacrt jugoslovanske poviesti do IX. veka je priobčil v „Arhivu za jugoslavensku poviest“. Tej razpravi je dodal tudi razpravo o poslanici papeža Hadrijana II. na kneza Rostislava in Kocelja, ki je za delovanje slavenskih apostelnov vrlo znamenita. Dokazal je, da je autentična, ker so jo nekateri učenjaki smatrali za nepristno. Popolno delo je izšlo še le leta 1859 v Zagrebu pod naslovom: „Viek i djelovanje sv. Cirila in Metoda, slavenskih apoštolah“. O pismu teh slavenskih apostelnov je razpravljal Rački obširno v posebnoj knjigi: „Pismo slovjensko“ (u Zagrebu 1861), a o književnem njenem delovanju v „Tisućnici“ (u Zagrebu 1863). V prvej razpravi je dokazal, da je pismo sv. Cirila glagolica, in da je cirilica mlajša.

Dokler je bil v Senju, iskal in zbiral je Rački poleg drugih zgodovinskih spomenikov posebno rad glagolske rokopise, listine, napise itd. Od teh raziskovanj priobčil on v „Katoliškem listu“: „Priegled glagolske književnosti crkvene s osobitim obzirom na sveto pismo in liturgijske knjige (1856), potem znamenite biležke zgodovinske iz glagolskega, časlova novljanskega (1887) itd. Od mnogih drugih razprav, ki jih je v tem času napisal, omenjamo članke: „Prabiskupi dalmatinsko-hrvatski“, „O premještenju biskupske stolice iz Krbave u Modruš“, „Život sv. Tome arcidjakona spljetskoga“ itd. V tej

Deželni zbor kranjski.

(Petnajsta seja dne 16. februarja.)

Deželni glavar Oton Detela otvori sejo ob 10. uri. Pričetkom seje stavi baron Schwegel nujni predlog, ki se glasi:

„Deželnemu odboru se naroča, da v prihodnjem zasedanju predloži primerne nasvete, kako bi dežela kranjska povodom petdesetletnice vladanja Nj. Veličanstva presvetlega cesarja s kakim človekoljubnim činom vredno izrazila čustva neomejene zvestobe in udanosti do premilostnega vladarja in preudane hvaležnosti prebivalstva kranjske dežele za izkazano mu Najvišjo milost in dobrotljivost.“

V imenu narodnih poslancev s toplimi besedami podpira ta predlog starosta poslanec Svetec, ki naglašja, da bode ta predlog našel glasen odmev v srcu vsega slovenskega prebivalstva v deželi, katero vseh 600 let, odkar je pod mogočnim okriljem habsburške dinastije, še nikdar ni v najmanjši meri prelomilo svoje neomejene udanosti in zvestobe ter odkritosrčne hvaležnosti do svojih vladarjev. Isto neomahljivo zvestobo in preudano hvaležnost goji slov. narod tudi do sedaj vladajočega, predobrotljivega vladarja, ki bode leta 1898 slavil na radost vseh svojih narodov že petdesetletnico slavnega svojega vladanja. Z navdušenjem torej se vsi narodni poslanci pridružujejo predlogu, da se ta pomenljivi in slovesni dan primerno poslavi v deželi kranjski. (Burni dobroklici.) Predlog je bil z navdušenim odobravanjem soglasno sprejet.

Nato poslanec Povše v obširnem in temeljitim govoru utemeljuje predloge upravnega odseka o dodatnih naredbah gledé nedeljskega posvečevanja in počitka. Predlogi se glasé:

„1. Vis. c. kr. deželna vlada se pozivlja izposlovati na pristojnem mestu k § 2. lit. B. točka 10 ministerske naredbe z dne 17. maja 1885 drž. zak. št. 83. dodatek, vsled katerega bode prodajalcem spec. kolonijalnega blaga, delikates, tobaka in smodk ter loterijam v vsem obsegu vojvodine Kranjske zapovedano, da ob nedeljah zapirajo svoje prodajalnice ob 12. uri opoldne.

2. Vis. vlada naj strogo pazi na to, da se sedajne določbe obrtnega reda natančno izvršujejo in da se službujočim v obrtih in trgovinah ter prodajalnicah živil in tobaka omogočuje zadostovati svojim verskim dolžnostim ter udeleževati se predpoldanske službe božje tudi ob praznikih, kakor veli § 75. obrtnega reda.

3. Ker se vršé v državnega zbora obrtnem odseku obravnave, ki merijo na to, da se obrtni red predela tako in sicer v tem oziru, da se nedeljski počitek povsem vpelje, oziroma razširi tudi na prodajalnice živila, tobačne trafike in loterije, naroča se deželnemu odboru, da obvesti vis. c. kr. deželno vlado, da se deželni zbor kranjski izreka za to, da se v nameravanem novem obrtnem redu strogo zagotovi posvečevanje nedelj in praznikov, in sicer za

dobi je napisal Rački v „Narodnih Novinah“ obširno kritiko o Sladovićeve povesti škofije senjske in modruške, ki je bila izšla v Trstu leta 1856, katero je na mnogih mestih popravil, pa tudi mnogo do tedaj nepoznatih podatkov obelodanil.

Kmalu pa je bilo Račkemu opredeljeno drugo področje. Skof J. Strossmayer, opozoren na zbor in kapitelj sv. Jeronima v Rimu po Matiji Topaloviću, katerega je bil poslal v Rim, da opozori sveto stolico na slovenske zadeve, začel se je truditi, da se ta narodni zavod ne samo reši propada, marveč da se po zahtevah narodne časti preustroji. Sporazumno s škofom Ožegovićem je bil za ta posel izbran Rački. Tako je on prišel koncem leta 1857 v Rim za kanonika ilirskega kapiteljna sv. Jeronima, ter se je v prvem redu trudil, da se zbor in kapitelj uredita, da se jima ugled povzdigne v onem vesoljnem mestu, in da se obnovi ona zveza z našim narodom, ki je bila že zdavnej pretrgana. V tem pogledu ga je obilno podpiral škof Strossmayer. Rački je tudi sam sodeloval, da se v enej izmed zbornih hiš prirede stanovanja za kanonike, in v to svrhu je razun samega zbora žrtvoval tudi kardinal Haulik (5000 gld.) s hrvatskim svečenstvom. Že takrat se je začelo delati, da se presežek zbornih dohodkov upotrebi za boljše oskrbo kapiteljna in pa za podporo mlajšim duhovnikom, ki bi se hoteli spopolniti v naukih v tem središču katoličanstva, a s časoma tudi umetnikom hrvatskim, ki se mislijo baviti s cerkveno umetnostjo. (Dalje sledi.)

vse vrste obrtov, kakor za prodajalnice živil in tobaka.“

Poslanec Klun jako obširno in stvarno podpira te predloge ter ob enem odgovarja poslancu Hribarju, zakaj konservativni narodni poslanci niso podpisali njegovega predloga. Končno stavi še predlog, da bi se prodajalnice za žganje zapirale v soboto ob 6. uri in odpirale v ponedeljek zjutraj ob 6. uri. Vsi predlogi so bili sprejeti brez ugovora.

Poslanec dr. Tavčar poroča o zgradbi ceste Hrib-Sodražica ter predlaga:

1. Okrajnemu cestnemu odboru ribniškemu se dovoljuje, da sme v tamošnjem skladovnem okraju za obrestovanje in amortizacijo posojila za izvršitev cestne zgradbe Hrib-Sodražica od leta 1894 naprej skozi 40 let razven one priklade, katera bode v pokritje potrebsčine za kurentno vzdrževanje cest potrebna in katero bode po dotičnih zakonitih določilih od slučaja do slučaja dovoljevati, pobirati daljino 8% priklado na vse neposredne davke z izvanrednimi dokladami vred.

2. Deželnemu odboru se naroča, da zaradi predpisa in pobiranja te priklade vsakokrat ukrene, kar treba.

Poslanec Lenarčič poroča o uvrstitvi občinske ceste od Starega Trga čez Markovec, Vrhniko in Ušenek do Igovasi med okrajne ceste v loškem cestnem okraju. Predlog je bil sprejet.

Poslanec dr. Papež poroča o delni popravi radeške okrajne ceste čez Brunek; ta cestna delna preložitve nastala je nujno potrebna sedaj, ker se bode zgradil radeški most. Preložila se bode stara cesta v treh oddelkih; stroškov ne more radeški cestni okraj sam pokriti, ker so preveliki. Zato se predlaga podpore iz deželnega zaklada v znesku 3500 gld. To podporo in dotični zakon je deželni zbor potem potrdil.

Baron Lichtenberg poroča v imenu upravnega odseka gledé delitve cestnega skladovnega okraja radovljiškega v dva cestna skladovna okraja ter predlaga:

Sedanji cestni skladovni okraj radovljiški se deli v dva cestna skladovna okraja, katera se imenujeta Bled in Radovljica.

Prvi obsega občine Bled, Gorje, Bistrica in Srednja Vas, drugi pa občine Radovljica, Predtrg, Lancovo, Ovšišje, Kamnagorica, Kropa, Mošnje, Begunje, Breznica in Lesce.

S tem je bila tudi rešena prošnja občin Bled, Gorje, Bohinjska Bistrica in Srednja Vas.

Poslanec ces. svetnik Murnik stavi ter utemeljuje v imenu finančnega odseka naslednji predlog:

„Deželni odbor se pooblašča, da sme oni del nagrade, dovoljene v seji dne 16. febr. 1894 pri pobiranju deželne naklade na žgane opojne tekočine poslujočim dacarjem plodonosno naložiti in v prihodnjem zasedanju poročati in nasvete staviti, ali in kako bi se mogli dacarji po zadovolilni službi vpokojiti.

Ko bi se ta stvar ne mogla konečno rešiti v prihodnjem zasedanju, izvršiti bo tudi gledé dacarjev sklep z dne 16. febr. 1894, sklenjen v III. resoluciji povodom obravnave o proračunu deželnega zaklada za 1894. l.“ — Predlog je bil soglasno sprejet.

Po tej točki je bila tajna seja, v kateri se je obravnavalo o reorganizaciji deželnih uradov ter oddala služba deželnega knjigovodje.

Z deželnozbornim sklepom z dne 8. aprila leta 1892 naročilo se je deželnemu odboru, da pravilnik o petletnicah deželnih uradnikov in služabnikov v tem smislu preosnuje, da se petletnice vstevajo v plačo in pokojnino, in da se pri tem drži načela, da se bodo petletnice, katerih število je primerno znižati, priznale uradnikom in služabnikom še-le potem, ko doslužijo pet let v istem plačilnem razredu. Dalje je po tem deželnozbornem sklepu vrediti petletnice tako, da uradnik nižjega razreda s petletnicami in aktivitetnimi dokladami vred, katere naj se odnosno tudi vredé, ne bode mogel doseči plače uradnika višjega razreda.

Plačilni razredi so razvrščeni v šest vrst s tremi stopnjami. Za najnižji razred se določi v prvi stopnji 700, v drugi 750 in v tretji 800 gld. z aktivitetno doklado 120 gld., ki pa se ne vstevajo v pokojnino. V javni seji so bili prečitani in sprejeti naslednji nasveti:

Visoki deželni zbor izvoli skleniti:

1. Pri deželnih uradih se zistemizujejo nove službe, in sicer: služba tajnika I. razreda pri de-

želnem tajništvu, potem službi II. inženirja in kancelijskega asistenta pri deželnem stavbinskem uradu ter služba adjutiranega praktikanta pri deželni blagajnici.

Zaradi oddaje teh služb je v smislu pragmatike za deželne uradnike brez odloga vse potrebno ukreniti. Služba stavbinskega adjunkta se za sedaj še ne odda.

Tajnikom sme biti imenovan le tisti, kdor dokaže, da je dovršil pravniške študije in pa praktični izpit za politično poslovanje.

2. Službe in prihodki pri deželnih uradih se določijo po zboru predloženem pregledu ter ima deželni odbor zaradi uvrstitve uradnikov v službe potrebno ukreniti ter se pri tem držati načela, da oni uradniki, ki uživajo naturalno stanovanje, nimajo pravice do aktivitetne doklade.

3. Na višjo stopnjo jednega in istega plačilnega razreda se pomakne uradnik po vsacih petih letih, ki jih zadovolilno izpolni, služeč v tem plačilnem razredu. Prične pa se ta službena doba s prvim onega meseca, ki nastopi po novi uvrstitvi v službo.

4. S sedanjo vreditvijo novih prihodkov se pridobljene pravice ne morejo izpremeniti, ter je v tistih slučajih, v katerih so po novem plačilnem pregledu s kako službo spojeni nižji prihodki, kakor obstojé v enaki službi po starem zistemu, zravnavati diferencijo z dopolnilnimi, oziroma osebnimi dokladami tako dolgo, dokler dotični uradnik ne pride v višji plačilni razred, eventualno višjo plačilno stopnjo, z najmanj tako visokimi prihodki, kakor so mu zagotovljeni v dekretu, s katerim je bil nastavljen.

5. Po reorganizaciji deželnih uradov se morejo uradniki imenovati, oziroma uvrščevati v nove plačilne razrede le s pogojem, da se podvržejo penzijskemu statutu za deželne uradnike, kateri je predložiti deželnemu zboru v smislu sklepa visokega deželnega zbora z dne 16. februarja 1894. l.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. februarja.

Kaj je z našo volilno pravico? V sredo, torej na dan pred shodom državnega zbora, skličejo dunajski demokratje več shodov z dnevnim redom: Kaj je z našo volilno pravico? Razni govorniki bodo govorili za občno volilno pravico in sklepale se bodo resolucije za-njo. Ostalo bode pa pri samih govorih. Na kak občni štrajk se sedaj niti več ne misli. Glavnim socijalističnim vodjam bi bilo najljubše, da bi sploh vprašanje o občni volilni pravici utihnilo, ker so v prijateljski zvezi z židovskimi liberalci. Sploh je dunajsko socijalno demokratstvo popolnoma v židovskih rokah.

Deželni zbori, razven dolenjeavstrijskega, so že končali svoje zborovanje. Dolenjeavstrijski pa konča zborovanje danes. Splošno je letos zborovanje bilo mirnejše, nego se je pričakovalo. Najburnejše seje so pač bile v dolenjeavstrijskem deželnem zboru, kjer se vpliv koalicije skoro nič ne čuti.

Liberalci in Mladočeht. Liberalci si mislijo menda kakor knez Bismarck, da je dobro, ako imajo dve železi v ognju. Deželnozborna zasedanja so jih tudi prepričala, da koalicija ne bode samo njim v korist. Kakor bi radi videli liberalci, da bi vprašanje o verski šoli utihnilo, vendar je prišlo v gorenjeavstrijskem deželnem zboru zopet na vrsto. V vprašanju o muzejski podpori so pa nemški liberalci v češkem deželnem zboru vzlic koaliciji ostali v manjšini. Zaradi tega pa nekateri liberalci že mislijo, da ne kaže preveč zabavljati proti Mladočehom, ker utegnejo priti časi, ko bi se dali porabiti proti konservativcem, ako bi se poslednji kaj upirali, plesati po liberalni piščalki. Od tod prihaja, da glavno nemško liberalno glasilo „N. Fr. Presse“ hvali Mladočehe, da so se pridno udeleževali pozitivnega dela deželnega zbora, da ga niso ovrhali in se v tem ločijo od protisemitov dunajskih. Seveda Mladočeht so ljubši „N. Fr. Pr.“, ker so liberalci, kakor protisemitje, ki se boré z vsemi silami proti židovskemu liberalizmu.

Civilni zakon na Ogerskem. Liberalci se nadejajo, da bodo dobili v zbornici poslancev 100 glasov večine za civilni zakon. Zadnji čas se je za civilni zakon izrekla večina Ugronove stranke. Ugron sam je odločno ugovarjal, ali ni nič pomagalo. Posebno Polonyi se je nenavadno ogrel za civilni zakon. Po njegovih mislih ta stranka zgubi vsako opravičenost do obstanka, ako ne podpira li-

beralnih reform. Sicer pa moramo omeniti, da s katoliškega stališča ni pri tem posvetovanju nikdo pobijal civilnega zakona. Nekateri so ugovarjali vladni predlogi le zaradi tega, ker ima nekatere državno-pravne nedostatke in ker se stališče vladi le utrdi, ako se njena predloga sprejme. Za civilni zakon pa vladi prav za prav tudi ni dosti. Zato bode pa lahko ostala na krmilu in vso stvar pustila na miru, ako gospodska zbornica zavrže civilni zakon, kakor je bila vlada ostala, ko je gospodska zbornica bila zavrgla predlogo o zakonih z židi.

Nemški cesar in knez Bismarck. V ponedeljek je nemški cesar obiskal kneza Bismarcka v Fridrichsrube. S tem je menda naposled popolnoma poravnano nasprotje mej njima. Knez tudi ne bode več delal ovir politiki sedanje vlade. Njegovo hamburško glasilo priporoča carinsko pogodbo z Rusijo in veleposestnikom razklada, da zaradi kmetijskih koristij se ne smejo prezirati koristi industrije in pa občnih državnih interesov. V vladnih krogih v Berlinu upajo, da bode sedaj nekaj konservativcev glasovalo za carinsko pogodbo, ko je zanjo celo knez Bismarck. — Druga posledica sprijaznjenju mej knezom in cesarjem bode pa pač, da v kratkem Bismarckov sin Herbert dobi kako diplomatsko službo, čez kaj let pa postane Caprivijev naslednik.

Zadnji atentat v Parizu. Preiskava proti Henry-ju, ki je vrgel zadnjo bombo v Parizu, je pokazala, da je cela četa anarhistov v zvezi. Vodja tem anarhistom je bajé Pavel Reclus, o katerem se misli, da še ni ostavil Pariza. Zaprlji so tudi nekega Bernarda, ki je tudi član te zveze. Sodi se, da je ta družba že izvršila več atentatov, pri katerih dosedaj niso mogli najti pravih krivcev. Henry je izpovedal, da je mislil s prva vreči bombo v nekem gledališču, ali ni našel pripravnega mesta. Potem je nameraval napad v kaki kavarni, ali nobena ni bila dovolj polna. Tako se je naposled odločil za hotel „Terminus“. Nekaj francoskih anarhistov je odpotovalo v Anglijo, kjer pa jim tudi policija gleda na prste in je dva že zaprla. Ko so vse države jele strožje postopati proti anarhistom, je upati, da dosežejo vsaj nekoliko vspeha.

Makedonske stvari. Te dni bil je v Sredu shod uradnikov, častnikov in delavcev, kateri so doma iz Makedonije. Razgovarjali so se o bolgarskem šolstvu v Makedoniji. Posvetovanje se je vršilo povsem dostojno. Res so nekateri govorniki ostro grajali postopanje turških oblastev, vendar so vsi izražali upanje, da se Turki sami prepričajo, da ni prav, če zatirajo Bolgare. Tudi bolgarska vlada, ki podpira šolstvo v Makedoniji, bode gotovo lahko kaj storila, da prežene nezaupanje turških oblastev proti makedonskim Bolgarom. Sklenilo se je, da se osnuje društvo, ki bode podpiralo bolgarstvo v Makedoniji. Pri tem shodu je pa bilo tudi več Sredčanov, ki so s tem pokazali svoje zanimanje za svoje brate v Makedoniji. Poslednji čas se v Bolgariji v obče opaža, da se odlični krogi bolj zanimajo za usodo makedonskih Slovanov.

Slovstvo.

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

Z dném 5. prihodnjega meseca se končá naberanje Mohorjevih družbenikov za leto 1894. Zatorej prijazno prosimo č. g. poverjenike, vse goreče duhovnike in druge cenjene rodolube, naj bi se zopet blagovoljno potrudili družbo ohraniti, kolikor se dá, vsaj v dosedanjem njenem svitu; vse mile Slovence pa iskreno vabimo, naj bi pristopili, kolikor moč, še obilnejše, zlasti oni, kateri se nam dozda še niso hoteli pridružiti. Res, izgubo ima, kdor se družbi odteguje, dobilek pa obilen in mnogostransk, kdor ji pristopi!

Knjige, katere se udom pripravljajo za samo jeden goldinar, se že same po sebi toplo priporočajo iz več razlogov:

1. „Velike zgodbe sv. pisma“, da nas do dobra poučijo o dogodkih božjega razodetja in s tem sveto vero bolje razjasnijo ter v njej potrdijo. Če bodo Slovenci pridno in pazljivo čitali to knjigo, bodo menda med prvimi na svetu v polni meri, kot narod, izpolnjevali želje sv. očeta Leona XIII., ki so nedavno v krasni encikliki priporočili, naj se prav marljivo goji svetopisemska veda.

2. „Krščansko devišstvo“, knjiga neumrljivega škofa Slomška, naj bode zanaprej v rokah vsake bolj odrasle slovenske deklice, kakor „Življenja srečen pot“ v rokah vsakega mladeniča, da se naš mladi priraščaj, upanje boljše

prihodnosti, srečno ohrani v svojem najlepšem cvetu za svet in nebesa. Le nepokvarjena mladež more in mora biti trdna podlaga krščanski družini, katera jedina je najzanesljivejši steber svete katoliške cerkve in vsakega omikanega, torej tudi slovenskega naroda.

3. „Umni živinorejci“ hoče slovenski gospodarski narod podpirati v gmotnem blagostanju, ker bo učil umno ravnati pri živinoreji. Saj vsakdo dobro vé, koliko izgube ali škode učinjuje nevednost v tem oziru, kakor tudi nemarnost. Nevedni v tej važni panogi gospodarstva naj bi ne bili: noben hlapec, nobena dekla, še manj pa slovenski gospodar ali gospodinja, domači sin ali hči!

Temu namenu, poučevati v gospodarskih in vsakdanjih potrebah življenja, služila bode tudi nadaljevana knjiga:

4. „Naše škodljive rastline v podobni in besedi“, III. snopič.

Knjigi 5. in 6.: „Slovenske Večernice“ in „Koledar družbe sv. Mohorja“, z mnogimi krajsimi poučnimi sestavki, povestmi, življenjskimi itd. ste namenjeni duševnemu razvedrilu in vsakdanjim potrebam. Slovenci, sezite pridno po teh knjigah, zdaj je še čas za to!

„Krščansko devišstvo“ se more tudi vezano naročiti, dodati je treba za knjigo v platno vezano z rudečo obrezo 40 kr., v usnje z zlato obrezo 60 kr.

Ker moramo sestavo in stavek „imenika“ kmalu pričeti, prosimo najuljudneje, da se nam vpisovalne pole pošljejo o pravem času; zamude družbi mnogo otežujejo delo.

V Celovcu, dné 17. svečana 1894.

Odbor.

Slovenska knjižnica. Urejuje in izdaja Andr. Gabršček. V Gorici. — 10. snopič obsega: „Osveta“. Povest o razmerah v človeški družbi XV. stoletja. Češki spisal Dragotin Sabina. Poslovenil Radoslav Knaflič. (str. 1—47.) „Stric Martinek“. Obrazek s Slovaškega. Češki spisala Gabrijele Preissová. Poslovenil Fran Gestrin. (str. 49—68.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. februarija.

(Občni zbor „Vzajemnega podpornega društva.“)

Clane „Vzajemnega podpornega društva“ opozarjamo, da se vrši občni društveni zbor jutri ob 7. uri zvečer v rokodelskem domu.

(Nezaupnica grofu Hohentwartu.) O tej stvari, s katero so se narodno-napredni radovoljci na Gorenjskem radikalno osmešili pred pametnimi ljudmi, dobili smo več bolj in manj važnih pojasnil. Najprej objavimo dva popravka, katera sta nam poslala učitelj Ažman in „jurist“ Čop. — G. Ažman piše: „Ni res, da bi bil šel na roko nekemu juristu učitelj Ažman pri nabiranju podpisov za nezaupnico grofu Hohentwartu; res pa je, da je podpisanec nezaupnico, katera se mu je predložila prostovoljno podpisal kot bivši volilni mož grofa Hohentwarta. — Na Breznici 17. svečana 1894. Jos. Ažman, učitelj.“ — G. Ažmanu bi svetovali, naj raje ostane pri svojem abc, nego da se smeši pred svetom s takimi popravki. Vsak razsoden človek nam bo namreč pritrtil, da nabiratelju podpisov pač nikdo bolj uspešno ne gre na roke, kakor če mu da svoj podpis, kar v tem slučaju učitelj Ažman sam priznava. Čemu torej popravljati samega sebe? — Tudi g. I. Čop z Most čuti potrebo v našem listu popravljati poročilo o nezaupnici grofu Hohentwartu; on nam piše: „Sklicuje se na § 19. tisk. zak. prosim, da priobčite na Vašo notico z dne 8. febr. t. l.: „Nezaupnica grofu Hohentwartu“ sledeči popravek: Ni res, da bi se bil za nezaupnico najbolj trudil neki bivši jurist; res je, da je dotičnik še vedno redno vpisan jurist. — Ni res, da bi bil šel dotičniku na roke kak ljudski učitelj, najmanj pa g. Ažman, kateri je kot bivši volilni mož grofa Hohentwarta nezaupnico prostovoljno podpisal. — Ni res, da bi se bili podpisali vsaj, kar se podpisanege tiče, lovili z lažmi in zvijačami. — Moste dne 9. febr. 1894. I. Čop. — Da mora g. jurist Čop popravljati „bivšega jurista“, to je umevno in potrebno, ker do sedaj še nismo vedeli za vseučilišče v Mostah.

Gledé lažij in zvijač, katerih omenja „še vedno jurist“ Čop, pa ponatisnemo dopis, ki smo ga v tem oziru prejeli z Gorenjskega in ki drastično označuje one, ki so se trudili za nezaupnico. Dopis se glasi: Med podpisi na ponesrečeni izjavi je tudi podpisana neka oseba z imenom „M. Čop“. — Ker

se dotično ime nahaja med drugimi Brezničani, mislili so v obče ljudje, da je to znani občinski svetovalec Matija Čop, ki se navadno podpisuje na omenjeni način. Toda mož-poštenjak je očitno izrekel, da on dotične izjave ni podpisal in je tudi nikdar podpisal ne bode. — Zato je „M. Čop“ postal naenkrat zelo skrivnostna oseba, ker na Breznici ni bilo nikogar drugega s tem imenom. Tisti, ki so kumovali „nezaupnici“, začeli so se izgovarjati, da je to gotovo kak mož iz „gorjanskih krajev, kjer so tudi podpisovali“. Toda resnica je le prišla slednjč na dan. Na odločno zahtevanje občinskega svetovaleca Matije Čopa, oglašil se slednjč neka — ženska iz brezniske fare: Marija Čop kot nositeljica tega imena. Rekla je, da se je podpisala, ker ji preje niso dali miru. To so torej „zavedni možje, ki skrbno zasledujejo Hohenwartovo politiko“. Risum teneatis amici!

(Iz celovške škofije.) Č. g. Vojteh Krejči, kapelan pri Devici Mariji na Jezeru, je premeščen v Sveče. — Misijon imajo od dne 4. do 11. marea v Št. Vidu ob Glini. Vodili ga bodo trije oo. dominikanci.

(Iz Ptujca.) Umrl je tukaj obče čislán meščan g. M. Planinšek. V nedeljo smo ga mnogobrojno spremili v njegovo-novo bivališče. S Planinškom je pokopan mož-poštenjak stare korenine, iskren Slovenec in vzgledno pobožen, veren kristijan. Svetila mu večna luč!

(Občinska volitev.) Iz Košane: V četrtek, 15. t. m. smo imeli volitev občinskih odbornikov. Novo košansko predstojništvo obstoji iz sledečih udov redoma kot so bili voljeni: Č. g. Matija Torkar, Fr. Kaluža, Andrej Valenčič, Ant. Dovgan ml., Jože Maganja, Fr. Volk, Andrej Maljevac, Janez Malečhar, Matija Ambrožič, Fr. Krebelj, Jože Kaluža, Leopold Dekleva, Fr. Maslo, Fr. Cucek, Jože Volk, Anton Dovgan st., Franc Volk, Jože Požar. O županu ne vemo še nič, kdo bo. A v njegovi oseb se bo pa pokazal tudi duh novega odbora, ki obstoji iz deloma starih, deloma novih udov.

(Koroške novice.) Gostilničar M. v Beljaku je izneveril društvu za odkup užitninskega davka 6000 glđ. — Že dolgo časa imamo jako jasno in lepo vreme. Le zadnji terek je deževalo in zadnje dnij je nastopil hujši mraz. O snegu skoro ni več sledú! V nekaterih krajih, n. pr. v Kanalski dolini, v Borovljah itd. so imeli hudo neurje z gromom in točó! — Tudi s Koroškega začno se ljudje že seliti v Ameriko. Tako se podá neki iz Guštanja več družin na pot v to „blagoslovljeno“ deželo. — V Tifeuu je padel neki mladenič s stolpa in obležal mrtev na tleh.

(Slovenci v Gorici) podpisujejo zahvalo gospodoma dr. Aleksiju Ročicu in M. Obizziju za njih težavno delovanje pri komisiji na magistratu, zadovoljoči ustanovitev oziroma izdrževanje slovenske šole v mestu.

(Ogenj.) Iz Naklega se nam poroča, da je dne 17. t. m. zvečer pogorel na Bistrici v podbreški župniji Jurčkov hlev in pód, na Policah pri Naklem pa Martinova hiša.

(Anarhistična pravda na Dunaju.) Nedavno se je na Dunaju začela velika anarhistična pravda. Zatoženih je 14 oseb, vsi rokodelski pomočniki. Najstarejši ima 51, najmlajši 20 let. 13 jih je zatoženih zaradi veleizdaje, 2 zaradi hudodelstva po zakonu o razstrelilih, 7 zaradi zapeljavanja vojakov k pobegu, k nezvestobi ter državljanski vojski, 3 zaradi motenja javnega reda in miru. Povabljenih je 21 prič. Lani v septembru so namreč zaprlji več delavcev na Dunaju, pri katerih so našli ročni tiskarski stroj, nekaj razstrelil, dele bomb in več anarhističnih tiskovin. Policija je polagoma še druge poizvedela in vse spravila pod ključ.

(Okrajna posojilnica v Radečah ima svoj prvi uradni dan v nedeljo 4. sušca. Posojilnica bode delovala z neomejenim poroštvom in bode denar shranjevala po 4½ odstotkov in posojevala po 5½ odstotkov.

Narodno gospodarstvo.

Deželna kultura.

(Iz poročila poslanca Povše-ta.)

(Konec.)

Dalje poroča deželni odbor o raznih vodovodih, kateri so deloma že izvršeni, deloma v izvršitvi in katere je deželni odbor tudi s prispevki iz deželnega zaklada podpiral.

Nihče ne more več dvomiti, da pogostih kužnih boleznij v črnomaljskem okraju je vzrok pomanjkanja zdrave čiste pitne vode. Zato je deželni odbor dal izdelati načrt za napravo vodovoda za občine Črnomelj, Semič, Kot in Petrova vas. Deželni hidrotehnik Hrasky je napravil načrt, po katerem naj bi se priskrbela pitna voda za deset vasij občine Semič, za dve vasi občine Kot, za 4 vasi občine Petrova vas, za Telči vrh in za mesto Črnomelj.

V teh krajih ni mogoče pomanjkanju pitne vode odpomoči z vodnjaki, ker tudi z nenavadno globokim kopanjem ni moči priti do talne vode, zato treba misliti na dovajanje studenčne vode. In k sreči se nahaja v višini močni studenec Blatnik, ki izvira iz dolomitnega apnenika in je ta voda povsem izvrstna, čista in zdrava. Ker je ta studenec jako visoko nad omenjenimi vasi, je njega napeljava toliko ugodnije izvršiti.

Deželni odbor je predložil načrt in proračun vis. poljedelskemu ministerstvu s prošnjo, da bi država k temu podjetju prispevala s 50%, ker dežela, ki priznava nujno potrebno to delo, ne more z ozirom na mnoge druge enake potrebščine v deželi prevzeti nad 30% vseh stroškov, ki se proračunavajo na 89.000 gld., ljudstvo ondotno pa je tako ubožalo vsled mnogih nesreč, trne uši itd., da ni misliti, da bi se moglo preveč obremeniti s stroški za to delo. Za vodovod novomeški bo deželni urad izdelal načrte sedaj spomladi, prav tako načrt za vodovod v St. Jurju pri Kranju, za vodovod v Dobrepolju, za vreditev studencev v Gerčaricah pri Dolenji vasi, za vodnjak v Planini pri Vipavi in za vodnjak v Bušnji vasi.

Podelil pa je podpor in sicer za vodovod v Ribnici 2500 gld. — druga polovica se bo izplačala, ko bo vodovod dovršen. Za vodovod v Selsčaku in Begunjah izplačal se je deželni prispevek 3900 gld. Za vodovod v Bezuljaku izplačalo se je 1000 gld.; za vodovod v Novi vasi 400 gld.; za vodovod v Mailandu pri Postojini dalo se je 500 gld., za vodovod v Strmici v okraju postojinskem 1000 gld., za vodnjak v Zagorju 300 gld., za vodovod v Brezovci pri Ovišah 150 gld., za vodovod v Palovčah 200 gld., za studenec na Cerkvishah v okraju črnomaljskem 160 gld., za vodnjak na Lazci v občini Draga 300 gld., za vodnjak pri sv. Gregorju 100 gld., za vodnjak v Stari vasi pri Postojini 375 gld., za vodnjak v Zagonu 270 gld., za vodnjak v Hruševju in v Landolu občine hrenoviške 240 gld., za vodnjak v Trnju na Krasu 500 gld., za vodnjak v Garčarievici pri Planini 50 gld., za vodnjak na Polci 100 gld., za vodnjak na Vrhu 250 gld., za občinski vodnjak v Atletih 50 gld., za živinski kal v Zagozdici v okraju črnomaljskem 30 gld., za napravo dveh kalov na Nanosu 260 gld., za napajališče v Nemški vasi 100 gld.

Po teh številkah more se presoditi, da dežela za dobavo zdrave pitne vode dokaj stori, in upati je, da bo vis. c. kr. vlada iz tega razvidela, da dežela v to svrhu stori, kar jej skromne finančne moči sploh omogočujejo, ter zato zdatno podpirala deželo v izvršbi dobave pitne vode.

Dalje poroča o licencovanju plemenskih živalij in o razdelitvi iz deželne zaklada nakupljenih plemenjakov. Važno je vedeti, da se je pred komisije za licencovanje prignalo 944 bikov, od katerih je bilo 575 potrjenih, torej da pomanjkuje še 286 bikov, da bi bilo povsem zadoščeno zakonu. In tako je upati, da se živinorejski zakon gotovo v korist naši govedoreji izvrši, in je le želeli, da se dobava dobrih plemenjakov še pospešuje od strani dežele in države.

Iz št. 79. razvideti je, da je deželni odbor dal natisniti 1000 iztisov poučne knjige Folakovskega o rudečici pri prašičih, katere knjižice je razdelil po deželi raznim občinam.

V št. 80. poroča deželni odbor o enketi, katero je sklical v posvetovanje o lovskem zakonskem načrtu vlade, ki pa ni še dognala svojih posvetovanj, tako da se ni dosedaj še mogel zakonski načrt izročiti vis. zbornici v razpravo.

Deželni odbor obrnil se je do vlade gledé strožjega nadzorovanja lovskega opravičenja, in da je visoko vlado naprosil, naj zaukaže, da tovarne v reke ne smejo izpuščati tekočin, ki ostrupijo vodo ter pomoré ribji zarod. Visoka deželna vlada je v tem vse potrebno ukrenila ter okrajnim glavarstvom ukazala, da naj strogo izvršujejo določila ribarskega zakona.

Iz dopisa visoke deželne vlade razvideti je, da se presojuje, ali bi ne kazalo tudi gledé izdaje zvršitvenega ukaza k določilom zakona za vso deželo in gledé mejnih vodâ dežele tudi še v tem oziru, osobito v svrhu zabranitve onesnažbe teh vodâ si zagotoviti vspešno vplivanje oblastev sosednih deželâ. Upravni odsek naroča deželnemu odboru, da naj naprosi visoko deželno vlado, da to namero izvrši, ki bo v veliko korist naši ribarji, ki je sedaj zelo mala, to pa gotovo le vsled ostrupljenja naših rek in voda po strupenih izlivih iz tovarn.

Prav tako je deželni odbor naprosil vis. vlado, naj potrebno ukrene, da se prebivalstvu barja po zakupnikih ribištvâ ne bode godila škoda. Konečno poroča deželni odbor, da se je izrekel proti načrtu državnega zakona o zavarovanju delavcev, službojočih pri kmetijstvu ali gozdarstvu proti nezgodam, in to iz razlogov, da se v naši deželi dosedaj še ni pokazala potreba takega zavarovanja ter bi se s takim zavarovanjem vpeljalo le novo breme za zemljiške posestnike, za občine in deželo. Ob enem pa je poudarjal, za slučaj, ko bi se tak zakon uvedel, da bi se moralo v zakon sprejeti določilo, po katerem bi bilo deželnemu postavodajalstvu prepuščeno, da uvede tak zakon v posameznih kronovinah odnosno, da ga primerno preuredi. Ker se pri nas ne nahajajo take kmetije, katere bi s stroji obdelovale polje, je deželni odbor povsem primerno storil to svojo izjavo.

Telegrami.

Dunaj, 20. februarja. V pravdi proti anarhistom taje zatoženci Fleischhaus, Kretschmann in Schmalläugner, da bi bili anarhisti. Pravijo, da so socialisti. Preklicujejo povsem ali pa nekoliko to, kar so povedali v preiskavi, posebno oporekajo, da bi bili pri shodih, kjer se je razgovarjalo o napravljanju tiskovin in razstrelil.

Friedrichsruhe, 19. februarja. Cesar Viljem prišel je ob šestih semkaj. Na kolo-dvoru ga je pričakoval knez Bismarck. Cesar mu je prijazno stisnil roko. Oba sta šla peš v grad, kjer je kneginja pozdravila cesarja. Zvečer je bila razsvetljava in obed. Po deveti uri je odpotoval cesar. Bismarck ga je spremljal do vagona. Prirčno sta se še poslovila pred odhodom vlaka.

Kiel, 13. februarja. Jutri ob treh pokopljejo ponesrečence na ladiji „Brandenburg“. Cesar je ukazal, da se pokopljejo z istimi slovesnostmi, kakor bi bili ubiti v boju s sovražnikom. Cesarja zastopa pri pogrebu admiral Knorr. Ranjencem se ni nič shujšalo.

Pariz, 20. februarja. Po noči ob polu dveh se je v hotelu na Rue Saint Jaques razpočila bomba, katero je pustil tujec prejšnji dan. Posestnica je hudo, dve drugi osebi pa lahko ranjeni. Bomba se je razletela, ko so policijski agenti odprli sobna vrata.

Peterburg, 19. februarja. Rešile so se vse osebe, ki so bile na ledini skrili, ko se je odločila od finskega obrežja.

Cincinnati, 19. februarja. Zaprli so tukaj anarhista Temmena, pri katerem je našla policija imenik 128 anarhistov.

London, 19. februarja. Poročila o ministerski krizi se ne potrjujejo. Novica „Westminster Gazette“, da Gladstone boleha na obeh, se oficijalno preklicuje.

Najboljše spričevalo o dobroti premovane železodone tinkture lekarja Piccolija v Ljubljani so odklovanja, katera so jej priznali odlični močje znanosti vseh dežel na higijenskih razstavah v Londonu, Parizu in Genfu. — Steklenica velja 10 kr. 584 4 10—6

Umrli so:

17. februarja. Ivan Ciber, kajzarjev sin, 7 let, Karolinska zemlja 18, vnetica možganske mreže. — Terezija Aichberger, zasebnica, 67 let, Marije Terezije cesta 16, ostarelost. — Marija Rabič, posestnica, 69 let, Krakovski nasip št. 4, otrpnjenje pluć. — Rudolf Curk, paznikov sin, 5 let, Kurja vas 4, škrlatica.

18. februarja. Jakob Škerl, kamnosek, 36 let, Florjanske ulice 13, jetika. — Tranquillo Ceskuti, bivši vrtnar, 51 let sv. Jakoba trg 11, kap.

19. februarja. Franc Sivec, mizar, 31 let, Dunajska cesta, delavske hiše, jetika. — Viktor Bajec, krčmarjev sin, 16 mesecev, sv. Jakoba trg 2, davica.

V bolnišnici:

16. februarja. Franc Blatnik, dninar, 30 let, jetika. 17. februarja. Marija Borušek, urarjeva hči, 10 let, jetika. — Ivan Papež, notar, 63 let, oslabelost. — Andrej Jekovec, učitelj, 53 let, sepsis. — Viktorija Sušmelj, šivilja, 48 let, kronično vnetje črev. — Lucija Miklavčič, gostija, 53 let, vsled raka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Močrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	termometra po Celsiusu			
19	7. u. jut.	743.0	-9.0	sl. vzh.	jasno	000
	2. u. pop.	742.8	-9.2	zm. vzh.	"	
	9. u. zvec.	745.2	-3.0	sl. vzh.	"	
Srednja temperatura -4.1°, za 45 pod normalom						

Zahvala.

107 (1)

Vsem onim, ki so spremili k večnemu počitku nepozabnega našega soproga oziroma očeta gospoda

Andreja Jekovca,

izrekamo najtoplejšo zahvalo. Osobito se zahvalujemo sorodnikom, znancem, blag. g. prof. Levcu, gg. učiteljem iz mesta in dežele, gg. pevcem za ganljivi žalostinki, občini kamnogoriški, rodovini Zupanovi ter dramatičnemu društvu za krasne vence.

Žalajoči ostali.

Razpisana je

služba orgljavca in cerkovnika

pri sv. Petru in Pavlu v Ptuj

do 10. sušca t. l. 108 3—1

Cerkveno predstojništvo sv. Petra in Pavla.

V Ptuj, dne 19. svečana 1894.

Dunajska borza.

Dne 20. februarja.

Papirna renta 5% 16% davica	98	20
Srebrna renta 5% 16% davica	98	—
Zlata renta 4% davica prometa	120	25
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97	80
Akcie avstro-ogerske banke 800 gld.	1003	—
Kred. tne akcije 160 gld.	362	75
London, 10 funtov stl.	125	25
Napoleonor 20 f.	9	94
Cesarski cekin	5	92
Nemški mark 100	61	17 1/2

Dne 19. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	117	75
Ogerska kronina renta 4% 200 kron	95	—
4% državne srečke l. 1854. 250 gld.	148	—
5% državne srečke l. 1860. 100 gld.	160	—
Državne srečke l. 1864. 100 gld.	198	75
Zavodna pisarna avstr. ost. banke 4%	98	50
4% kranjsko deželno posojilo	97	60
Kred. tne srečke 100 gld.	196	—
St. Genov. srečke 40 gld.	20	—

4% srečke dunajske parobrodne družbe	144	gld. — kr.
Avstr. rubežna srečke 10 gld.	18	50
Kudolfove srečke 10 gld.	23	25
Salmove srečke 40 gld.	72	—
Waldsteinove srečke 20 gld.	48	—
Ljubljanske srečke	24	—
Akcie anglo-avstrijske banke 200 gld.	157	50
Akcie Ferdinandove sev. brez. 1000 gld. st. v.	2920	—
Akcie žizne teleznos. 200 gld. sr.	108	25
Papirna rubežev 100	134	12 1/2

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krepbanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosede kajkor e mogoče visocega obreševanja in popolni varnosti

nalozeah glavnic.